

hvis man ikke tvinger folk til at være i bestemte a-kasser, og det knyttede fru Vibeke Peschardt til det med arbejdsmarkedsreformen, der blev gennemført for et par år siden.

Det er jo en konstrueret argumentation, for selvfølgelig kan det fungere, og som jeg også ved både ordførerne og Det Radikale Venstre ønsker, kan det fungere i frihed, hvor folk får lov til at vælge. Det kræver nogle ændringer, men man behøver ikke at ændre hele arbejdsmarkedsreformen, arbejdsformidlingen, fagforeninger, LO, DA osv. for at give frihed med hensyn til a-kasse-valg; det er at gøre for stor en sag ud af det. Det her er en god begyndelse til frihed, og jeg synes, det ville være glimrende, hvis bolden blot begyndte at rulle.

Den radikale ordfører sagde, at det var farligt, hvis bolden først begyndte at rulle, og at man ikke kunne se de konsekvenser, der kom ud af det, af dette forslag. Vi er klar over, at der følger andre ting med, og det er vi parate til, men jeg synes, Det Radikale Venstres argumentation for ikke at ønske, at vi skal give folk frihed, er konstrueret.

Hvad med Østeuropa i sin tid? Der var heller ikke frihed, men det kom der, og så begyndte bolden at rulle stærkt. Jeg kunne faktisk ønske, at den også kom til at rulle lidt stærkt her, for der er altså for mange områder på arbejdsmarkedsfeltet, hvor der godt kunne trænges til lidt større frihed, end vi oplever i dag.

Men lad det her være en begyndelse. Det håber vi også at Det Radikale Venstre vil have forståelse for, og så er vi parate til at følge det op, hvilket ganske rigtigt er nødvendigt, hvis vi skal have reel frihed for en større del af det danske arbejdsmarked.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Til hr. Helge Sander: Frihed er godt. Også i min terminologi er frihed et positivt ladet ord, liberalt et positivt ladet ord og tvang et fy-ord.

Men når vi taler om arbejdsmarkedets parter og hele den danske model og det danske system, hænger det jo sammen med en hel række ting. Vi kan nævne dem i flæng: fradrag for fagforeningskontingent, fradrag for a-kassekontingent og ferieloven. Det og alle mulige andre ting, der får det her system kittet sammen, er ligesom tænder i et tandhjul, for der er måske mange arbejdsgivere, der i virkeligheden ikke har meget lyst til at være medlemmer af en organisation, og der er måske også mange løn-

modtagere, der ikke synes, det er særlig charmerende, at de skal betale kontingent både til a-kasse og fagforening. Man kan jo se, når der er afstemninger rundt om i fagbevægelsen, hvor lille deltagelsen er; der er jo i virkeligheden ikke folkelig opbakning til disse systemer.

Men hvis man her i Folketinget vil have det system, som vi har, og som lægger store dele af den økonomiske politik til rette ved overenskomster, så bliver man altså også nødt til at acceptere, at der er nogle tænder i det tandhjul, man ikke kan trække ud.

Det, jeg sagde, var i virkeligheden bare, at vi da er åbne over for på et eller andet tidspunkt, når vi får belyst konsekvenserne af det her, at kigge på, om der er noget omkring a-kasserne, der kan gøres endnu mere fleksibelt og endnu mere liberalt.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

De ting, som fru Vibeke Peschardt her nævner, kan være fuldstændig rigtige. Men giv mig ét eksempel på, at det ville være umuligt at føre de ting videre, hvis vi havde 75 a-kasser i stedet for som i dag ca. 40 a-kasser! Hvilke ting ville ikke kunne fungere med 75 a-kasser i stedet for 40?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Hr. Helge Sander vender sådan set mit spørgsmål på hovedet ved at sætte tal på, for det, jeg spurgte hr. Helge Sander om, var: Hvad er konsekvenserne af den totale liberalisering, som Venstre og forslagsstillerne lægger op til?

Jeg har så forstået, at der sådan set ikke er nogen konsekvenser; systemerne kan køre videre. Der vil bare være 75 a-kasser i stedet for 40 a-kasser, og så er alle glade! Brugerne kan i øvrigt så ligge og cykle ind og ud af a-kasserne, alt efter hvor store kontingenterne nu er. Det tror jeg ikke vil være godt for systemet, og det er derfor, jeg siger, at jeg godt kunne tænke mig at vide, hvordan de reelle konsekvenser ville blive af det her. Jeg kunne også godt tænke mig at vide, hvordan konsekvenserne ville blive for andre dele, hvis man begyndte at pille tænder ud af hele det komplicerede system, som både arbejdsgivere og lønmodtagere er dele af.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Blot til fru Vibeke Peschardt: Jeg er ikke sikker på, at der ville være 75 a-kasser, hvis der virke-